

Out of order

FORCED
ENTERTAINMENT

Zonder applaus

Eric De Kuyper

Gezien op 24 januari 2020
Kaaithheater, Brussel

‘We moeten met elkaar communiceren. We moeten rond de tafel gaan zitten. Met elkaar praten.’ Dat horen we nu als burgers al enkele maanden, steeds opnieuw. Forced Entertainment toont in ‘Out of order’, in een regie van Tim Etchells, waar dat op kan uitlopen.

07 FEBRUARI 2020

Zes politici zitten rond een tafel. Eigenlijk zijn het een soort clowns. Ze dragen alle zes, mannen zowel als vrouwen, hetzelfde schots geruit bruin-rode pak. Ze spreken geen woord. Ze zien er bezorgd uit. Allesbehalve vrolijk. Plotseling klinkt een pop song, en schieten ze op. Ze gaan - letterlijk- aan de slag. Ze vechten met elkaar. Wie met wie is, wie tegen wie is, blijft ons onduidelijk. De samenstellingen veranderen voortdurend. Ze rollebollen over de grond. Jagen elkaar achterna. Grappig is dit allemaal wel. Al duurt het wel een beetje lang.

Dan valt er een stilte en gaan ze weer rond de tafel zitten. De tafel is niet rond, maar klein en rechthoekig. En eenvoudige keukentafel, zo lijkt het wel. Zoals de stoelen waar ze op zitten. Als het stil wordt in de vergaderzaal, vallen de stoelen soms om met een tergende plof. Opnieuw herhaalt de scene zich, met slechts minimale varianten tot vijf maal toe. Wie ontbreekt er in dit tafereel is een vorst. In zijn afwezigheid zijn deze clowns blijkbaar radeloos.

In afwezigheid van een vorst zijn deze clowns blijkbaar radeloos.

Wij, burgers kijken toe, zoals toeschouwers dat doen in een theaterzaal. Het lijkt op een ‘Beckett zonder woorden’. Of juist nog: een politieke onderhandelingsronde zonder woorden. Dat gebeurt zelden of nooit. Dus toch maar blijven kijken naar dit saaie maar intrigerende schouwspel?

Nu komt er een boodschap. Een van de figuurtjes - ze liggen ondertussen allen uitgeput op de vloer - haalt een ballonnetje uit zijn zak. Blaast het geduldig en met moeite op. De groene ballon raakt eindelijk min of meer volgeladen. Dan

wordt de ballon losgelaten. Het ding dwarrelt eventjes radeloos over het schouwtoneel. Het bereikt niet eens ons, toeschouwers. Het ballonnetje schrompelt een dwarrelt met een vreemd gesis neer als een overbodig geworden condoom? En andere figuur doet de eerste na. Nu met een rode ballon. Hetzelfde zielige schouwspel vindt plaats. Gevolgd door eenzelfde luchtballon boodschap, een zielig slogan die opnieuw in elkaar krimpt. Maar nu is de ballon geel.

Het kinderspel begint te vervelen.

Twee figuren draaien nu de tafel om, en beginnen traag en plechtig aan een cirkelende beweging. En soort rouwstoet voor het ter aarde gedragen vaderland. Zo lijkt het wel. Als bij een lijfstoet volgen de overige vier figuren deze nationale lijk stoet. Wel blijven ze zich vastklampen aan hun stoelen. Hun zitjes, hun postjes. Er zijn er die zelfs krampachtig twee stoelen vasthouden. Je weet maar nooit. Ook deze ter aarde stelling duurt eeuwig lang. Twee burgers geven het op, en verlaten zaal. Ze emigreren. Zullen we volgen?

Dan wordt de stilte doorbroken en klinkt een royale 'Blauwe Donau'. Onder invloed van deze Weense klanken (Wenen ligt in Oostenrijk), lijken de figuren opnieuw in staat te zijn om krachten te hernieuwen. Zo iets als een Federale Regering lijkt gevormd. Deze triomf, begeleid door een vrolijke *waltz* blijkt van korte duur te zijn. Opnieuw verslappen de krachten van de spelers. Iemand neemt uit een emmertje een klein toetertje. Met het speelgoed blaast hij - zo lijkt het wel - opnieuw leven in de kompanen. Het geluid dat het toetertje maakt klinkt zielig. De overige volgen , nogal chaotisch, zijn voorbeeld. Dan beginnen ze weer te kibbelen...

De opvoering, gezien in het Kaaitheater voor een publiek van nu eens aandachtige, dan weer eens verveelde toeschouwers, heet: 'Out of Order'. De toeschouwers geven de kunstenaars een warm applaus. De burgers daarentegen niet.